

К АПСЬШ адзіна «жрапоў прыгожага» імянуе дзевяці, што пааіт — гэта ўраччэй, які садзіць у палатцы небаскробе і спакойна востры адойкі, каб замаляваць пажар. Далмагачы тушыць пажар, сцярджаў ён, пааіт перастае быць пажарам. У кожным слове гэтага вобразнага, але безгрунтоўнага параўнання — страшэнная хлусня на спраўданага тюрчу, на тое мастацтва, якому гідна адкрываць таямнічы свету, гідна адкрываць і выхваляць людзей у духу высакародных ідэалаў.

Перадава мастацкага творчасці заўсёды натхнялася грамадзянскай пачуццямі, глыбокай заклапочанасцю і непасрэднай адказнасцю за лёс гістарычнага праграму. Тым больш моцна гэта рысы ў савецкай літаратуры і мастацтве. Наступнае і рэвалюцыйнае актыўнасць складаюць самую сутнасць сацыялістычнага рэалізму. Радавацца радзімай народа і засмучацца яго смуткам, усімі сіламі садзейнічаць перамоце камуністычных ідэй — бабая традыцыя, без якой нельга сабе ўявіць савецкай літаратуры і мастацтва. Паэзія старонніх назірліваў жыцця рашуча адвергнула нашымі пісьменнікамі і мастакамі, якія з гонарам лічыць сябе вернымі памочнікамі Камуністычнай партыі ў барацьбе за ажыццяўленне яе велічэйшай мэты.

Сябра ўносе адбудзецца дваццаці другі з'езд КПСС. Ён выпрацоўвае новую праграму партыі — праграму пабудовы камуністычнага грамадства ў нашай краіне. Хвала новага патрыятычнага ўдому савецкага народа лепш за ўсё гаворыць аб сэнсе і значэнні надыходзячай падзеі. «Камуністычнае дзяліца», як называў партыю канчаткова мату, савецкія людзі робяць рэальнай явай. Мы бачым яе ўжо ў многіх прыкметах сённяшняга рэалізму. Літаратуры і працаўнікі ўсіх галубаў мастацтва ў гэтым дні асабліва востра ўсведамляюць сваё месца ў агульнанародным «срабачым срабе». Рух за дастойную сустрэчу з'езда ўскаліхнуў жыццё творчых калектываў. Як лепш арганізаваць справу, каб даць народу больш высакароднага твораў, вартых нашага непатрабаваннага часу, — гэта пытанне стаіць сёння на парадку дня сходаў і нарад, з'яўляюцца тамай прыватных гутарак майстроў мастацкай творчасці.

Узнікла ўжо многа цікавых панаў і задум, аб якіх заўважана шырока грамадскай. Яшчэ больш іх, відаць, наперадзе. І наперадзе самае галоўнае — канкрэтнае ўвасабленне ўнікальных ідэй. Але вяртае ўсяляк падкрэсліва, што пошукі ідуць у прызначэнне правільным напрамку — па лініі ўмацавання сувязі літаратуры і мастацтва з жыццём народа, з сучаснасцю.

Тэатральныя і канцэртныя калектывы, кампазітары, мастакі, работнікі кінематаграфіі ставяць перад сабой задачу ўмацавання увагу да герачных будняў савецкіх людзей, да праблем, якімі жыве наша традыцыйна сёння. Тэатры рэспублікі маркуюць у гэтым годзе паставіць пяцьдзесят новых спектакляў па п'есах савецкіх драматургаў. Многія з іх павінны быць прысвечаны сённяшніму дню краіны. Духовнае аблічча сучасніка знайдзе адлюстраванне ў розных жанрах музыкі, як аб гэтым сведчаць творчыя абавязальнасці кампазітараў. Асабліва радуе, што на сучасную тэму пішуцца опера і балет. Новыя творы на сучасную тэматыку значацца ў планах Дзяржаўнага народнага ансамбля песні і танца, Акадэмічнай харавой капэлы, філармоніі, Дзяржаўнага ансамбля танца. Адаведным чынам пераабудовуюць свой репертуар народныя тэатры і самадзейныя калектывы. У гэтым ім павінны аказацца дзейную дапамогу

ВЫШЭЙШАЕ ПРЫЗНАЧЭННЕ

майстры прафесіянальнага мастацтва. Сваёй першачарговай сиравай пісьменніцы рэспублікі лічыць стварэнне яркіх вобразаў будаўнікоў камунізма. Агульнае падтрымку знайшла, у прыватнасці, ідэя напісання кнігі на рысаў аб героях сямігодкі.

Паводле планаў Міністэрства культуры БССР, уносець адбудзецца агляд лепшых твораў мастацтва рэспублікі аб сучаснасці. Гэта, безумоўна, пасадаейнічае агульнаму сіл творчых калектываў вакол іх галоўнай задачы. Той жа моце будучы служыць рэчаю савецкай музыкі ў Мінску, Дзень мастака, шматлікія сустрэчы творчых работнікаў з грамадскасцю і іншыя мерапрыемствы, пра якія мы паведамаем у нашай газеце.

Зразумела, што новыя патрабаванні, якія паўстаюць у сувязі з падрыхтоўкай да з'езда, не зводзяцца да простага павелічэння колькасці твораў аб сённяшнім дні. Задача заключаецца ў тым, каб з вышэйшым надыходзячай падзеі ўвасабляць асабліва шліхтны літаратуры і мастацтва і дамагацца рашучага ўдому дзейнасці творчых калектываў.

Кожны з нас памятае словы М. С. Хрушчова аб вышэйшым грамадскім прызначэнні літаратуры і мастацтва — «узімаць народ на барацьбу за новыя поспехі ў будаўніцтве камунізма». Сёння, у атмасферы ўсенароднага руху за дастойную сустрэчу з'езда, гэтыя словы гучаць з асаблівай сілай. Карыстаючыся мерай высокай патрабавальнасці і пачуццём адказнасці перад народам, мы абавязаны разглядаць сваю працу ў той гістарычнай перспектыве, якая адкрываецца перад краінай. Ші дастакова настойна змагаемся мы за тое, каб нашы творы былі спраўдана лепшымі нашаму гераічнаму часу і праўдыва адлюстравалі духоўныя багатыні сацыялістычнага грамадства, ші дастакова актыўна ўдзельнічаем мы ў фармаванні маральнага аблічча чалавека будучыні, што неабходна зрабіць для далейшага ўмацавання сувязі літаратуры і мастацтва з жыццём народа — гэтыя пытанні мы не можам абыйсці, які аб аспект разгляду літаратуры-мастацкага працэсу ні быў абраны.

Відавочным з'яўляюцца дасягненні беларускай літаратуры і мастацтва ў апошні час. Толькі чалавек з праудзят думкай можа не заўважыць, як насталеі наша паэзія, проза, музыка, тэатральнае мастацтва, кінематаграфія Яны завастрылі свой зрок і сэрца, убагачылі многія калягоўныя якасці прычынопава характара, сярэд якіх асабліва хочацца адзначыць зоршную аналітычнасць думкі, імкненне да паказу шматграннасці жыццёвага працэсу і чалавечай душы.

Зрухі неаспрочныя, аднак у святле новых патрабаванняў іх хочацца разглядаць як аснову, як рэальную магчымасць узыходжання мастацкай творчасці на новыя астытатычныя вышыні. І тут ва ўвесь рост паўстаюць перад намі задачы павышэння ідэйнасці і майстэрства твораў, выхавання літаратуры і працаўнікоў усіх галубаў мастацтва ў духу высокай самакрытычнасці. Многія нашы яўныя і менш відавочныя зрывы, у якіх не было недахопу ў апошні час, тлумачыцца думка ў творчых арганізацыях не ўважана ішча на такі ўзровень, каб яна магла рабіць рашучае ўплыў на літаратуру-мастацкі працэс. Меацца на ўвазе як адуццяныя у раздзё выпадкаў звычайнай узаемнай патрабавальнасці членаў тако і іншага калектыву, так і сабачы прафесіянальнай крытыкі, якая ішча не глыбока аналізуе новыя з'явы і вельмі рэдка спрабуе рабіць абгульненні.

Час падрыхтоўкі да з'езда павінен

стаць часам рашучай актывізацыі крытычнай думкі. Трэба не толькі грунтоўна разабрацца ў тым, што створана пісьменнікамі і мастакамі за апошні перыяд, перыяд цікавых пошукаў і напружанага роздуму, але і дапамагчы, каб новыя творы былі варты высокай ацэнкі. Рашучай актывізацыі патрабуе ў сувязі з гэтым жыццё жанравых секцыяў творчых саюзаў, дзейнасць мастацкіх саветаў тэатраў і кінастудыі. Трэба наладжваць таксама больш сустрэч пісьменнікаў і майстроў мастацтва з грамадскасцю, прычым дамагацца, каб яны праходзілі ў дэлавым стылі, без параднасці і пампэнасці, што ішча народа быае.

Мы павінны кіравацца ў сваёй працы ўсведамленнем таго факту, што ўжо сёння складаюцца рысы валадка мастацтва камунізма. У прылітанні Трэцяму з'езду пісьменнікаў СССР Цэнтральны Камітэт нашай партыі накіраваў, што гэты павінен быць «мастацтва валадкі думак, гарачых пачуццяў і высокіх страстей, мастацтва, здольнае натхніць мільёны і мільёны будаўнікоў камунізма на новыя валадкі справы».

НАСУСТРАЧ СТВАРЫЦЬ НАРОДНЫЯ ФІЛАРМОНІІ

Якія творчыя заданні ставяць перад сабою мастацкія калектывы і салісты Беларускай філармоніі, ідуць на сустрэчу XXII з'езду нашай партыі? — з такім пытаннем звярнуўся наш карэспандант да дырэктара філармоніі А. Каландзініка.

«Мы абавязаліся, — сказаў ён, — у трэцім годзе сямігодкі даць не менш шасці тысяч адкрытых канцэртаў, правесці ў гарадах і вёсках рэспублікі 1500 лекцый-канцэртаў на літаратурны і музычны тэмы для слухачоў народных універсітэтаў культуры».

Вось ужо два гады запар, працягвае А. Каландзінік, нашы аркестры — сімфанічны і народныя інструментальны — у летні час выязджаюць на гастроляў па Беларусі. Аднак да гэтага часу яны выступалі толькі па валадкі гарадах, а калгасныя працаўнікі былі забудзены магчымасці слухаць у жывым гучанні буйныя сімфанічныя творы класікаў і савецкіх аўтараў. А чаму? Уся справа ўнірелася ў адсутнасць на вёсцы неабходных зстрадных плацовак, на якіх мог бы размясціцца вялікі калектыв музыкантаў. Кіраўніцтва філармоніі вырашыла зрабіць з лёгкімі металічнымі канструкцыямі спецыяльную перасоўную астрадую пляцоўку для абслугоўвання слухачоў

Творчы ўздым

Калектыв Акадэмічнай харавой капэлы БССР узду да XXII з'езду нашай партыі творчыя абавязальнасці.

Перш за ўсё мы вырашылі тэрмінова падрыхтаваць новую кантату Беларускай кампазітара І. Кузняцова «Радзій, наша зямля», прысвечаную чадруаому сённяшніму жыццю савецкіх людзей. Апрача гэтага, разумеючы не менш дзесяці новых песень на сучасныя тэмы.

Творчы калектыв будзе многа выступаць перад працаўніцкай сацыялістычных палуб і новабудуоўляў. Для слухачоў народных універсітэтаў культуры збіраецца арганізаваць цыкл тэматычных канцэртаў.

Мастацкае кіраўніцтва капэлы, яе асобныя ўдзельнікі дэлагаюцца харавымі самадзейнымі калектывамі і іх харыйстрам-аматарам у павышэнні майстэрства спявання. Нашы падшэфны — чатыры хоры ў Маладзечанскім, Барысаўскім, Нясвіжскім і Чарнэўскім раёнах. Для правядзення

Скажам чытыра: як да дэка стаяць многія нашы творы ад той меры майстэрства, жыццёвай перакарнальнасці, без якой нельга разлічваць на ўвагу чытача альбо гледача. Гэта паказвае, у прыватнасці, выстаўка работ мастакоў рэспублікі, аб якой гаворыцца сёння ў нашай газеце. Яна засведчыла, што таа сучаснасці заняла галоўную ўвагу выдзленчага мастацтва. Аднак поспехі на гэтым шляху пакуль што даволі нязначныя. На выстаўцы пераважаюць работы ілюстрацыйныя, мала змяшчальныя, пазбаўленыя сапраўднага жыццёвага пафосу. А ці мала з'явілася такіх твораў у літаратуры, скажам, у мінулагадзійнай прозе.

Пачасныя і высакародныя задачы паставіла партыя перад савецкай літаратурай і мастацтвам. Есць усе падставы спадзявацца, што пісьменнікі, кампазітары, мастакі, дзеячы тэатра і кіно, шматлікая армія ўдзельнікаў мастацкай самадзейнасці нашай рэспублікі, натхнёныя гарачым імкненнем дастойна сустрэць XXII з'езд КПСС, мабілізуюць усе свае сілы, вопыт і энэргію ў ўрадууючы народ выдатнымі творами.

ЛІТАРАТУРА І МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАВЛЕННЯ СІОУЗА ПІСЬМЕННІКАУ БССР.

№ 18 (1552) Пятніца, 3 сакавіка 1961 года Цана 4 кап.

ЗРОБІМ ЯШЧЭ БОЛЬШ

Як і кожны творчы калектыв, наш тэатр клопацца аб стварэнні репертуару, які б захапіў, усхваляваў савецкага гледача.

Міркуючы па значнаму павелічэнню колькасці наведвальнікаў нашага тэатра (а пра яго аўтарытэт сярэд працоўных усё ж у значнай меры сведчыць поўная гледацкая зала), калектыв шмат чым здолеў выклікаць цікавасць да сваіх новых прац. А некалькі год назад былі народзіны выкладкі, калі з-за таго, што пустава гледацкая зала, тэатр вымушаны быў адмяніць спектаклі.

Наш калектыв імкнецца выклікаць цікавасць у гледача да сваіх работ усюім не пастаючай забудзеным тэатра тэатра, а тым больш нашага (бо ў гарадзе няма іншых тэатральных калектываў), побач з ганюкімі п'есамі і праблемамі сацыялістычнага твора ўсім магчымымі, а я сказаў бы, нават неабходнымі спектаклямі-камедыямі, «спектаклямі-вадзілімі і інш».

Репертуар нашага тэатра ў мінулым годзе папоўніўся значнымі творами сучаснай савецкай драматургіі. Спектаклі па п'есах «Круцкая гісторыя» А. Арбузава, «Пяроўны бой» В. Розава, «Кухарка» А. Сафронава, «Два колеры» А. Зака і І. Кузняцова, былі вельмі добра прыняты гледачом, іх палубіў героі гэтага твора перш за ўсё таму, што ўбачыў на сцэне сучаснасці.

Хвалагодзі сённяшняга гледача не толькі спектаклі аб нашых днях: далае мінулае, валадкі гуманістычнай ідэі рускай і зарубежнай класічнай драматургіі таксама знаходзяць у яго адгук.

Да аб'ёме Чхава тэатр у другі раз вырашыў звярнуцца да яго драматургіі. У репертуар была ўключана і паставілена п'еса «Тры сястры». Трэба сказаць, што паўтрое зварот да драматургіі Чхава выклікаў трывогу: а ці прыме гледач, ці будзе наведваць спектакль, ці не з'явіцца вялікая складаная праца калектыву халастым стрэмам? Бо «Чайка» быў добры спектакль, але не выклікаў у брацкіх гледачоў асабліва цікавасці. Нашы песімістычныя меркаванні, на ішчаце, не апраўдаліся. Паспех спектакля «Тры сястры» быў абумоўлены ў першую чаргу тым, што тэатр меў у трупі на ўсе цэнтральныя ролі цікавых выканаўцаў, меў пастаючы калектыв, які радуе і любіць Чхава і яго драматургію, — рэжысёра Ю. Арніншанава. Пастаючка «Трох сястэр» і добры прыём спектакля гледачамі ўмацавалі нашу веру ў тое, што драматургія Чхава, якая патрабуе глыбокага псіхалагічнага раскрыцця ўнутранага жыцця персанажаў і іх узаемаадносін, — блізка творама калектыву. І працягваючы гэтую традыцыю, тэатр паставіў «Аню Карніну», а пад канец года

маркуе паставіць «Дачнікі» М. Горькага.

Значнай падзеяй у жыцці калектыву ў мінулым годзе было запрашэнне лаказцы «Брасцкую крапасць» на Крамлёўскай сцэне.

Як паведамаў друг, маскоўскі гледач вельмі цёпла ўспрыняў наш спектакль і, нягледзячы на неактыўны для тэатральнага Масквы верасень, гледацкая зала Крамлёўскага тэатра на нашых спектаклях была забудзена поўная. Гэта было высокай ацэнкай творчай дзейнасці калектыву. Паездка ў Маскву нібы падвала вынік нашай працы ў мінулым годзе.

У складзе тэатра — значная група творчай моладзі, якой мы аддаём вялікую ўвагу. Праз увесь час іспаванія тэатр імкнецца амаладжаць сваё калектыв. Штогадова панаўняецца тэатр у асноўным за лік моладзі — выпускнікоў тэатральнага ВНУ, якія часам ішча не маюць дастаковага практычнага вопыту. Запрашаем у трупі і таленавітых удзельнікаў мастацкай самадзейнасці. Спробы стварыць цікавы творчы калектыв, павышэнні яго асобных актываў з розных тэатраў, не забудзілі далаві добры вынік. Выхаванне творчай змены самім тэатрам — самы правільны і дзейны метад стварэння цікавага творчага калектыву. Які прыклад таму — старэйшая тэатры рэспублікі імя Янкі Купалы і імя Януба Коласа. Гэтыя тэатры здолелі за міногі гады выхаваць актыв, творчыя ансамблі высакароднага мастацтва майстроў Беларускай сцэны. Такі працэс стварэння творчага ансамбля адбываецца і ў нас. Маладыя актывы Г. Токараў, Ю. Істоміні, Л. Зельціна, В. Грышын, Ф. Шварц, Т. Царохіна, О. Кілёнава, А. Маліноўскі, М. Сакалова, Р. Мірскі жывуць у тэатры паўнакроўным творчым жыццём, часта радучымі старэйшых калег і гледача цікавымі працамі.

Асабліва ўвагу тэатр аддаў у мінулым годзе абслугоўванню сельскага гледача — паказаў на вёсцы больш двухсот спектакляў, на якіх пазыма-ла больш 64 тысяч чалавек. На вёсцы мы паказалі спектаклі «Брасцкая крапасць», «Кухарка», «Будны сын», «Два колеры», «Круцкая гісторыя», «Тры сястры», «Вучань д'ябла» і інш. Мы не абмежаваліся паказам толькі платных спектакляў. У раёнах вобласці тэатр, з дапамогаю абласных і раённых аддзелаў культуры, арганізаваў і праводзіў двухдзённыя семінары кіраўнікоў і ўдзельнікаў сельскай мастацкай самадзейнасці па спецыяльнай праграме. У кожнай творчай групе, якая выязджала на вёску, былі падрыхтаваны кансультанты-выкладчыкі. Семінары праведзены ў Лагішанскім, Іванаўскім, Ляхавіцкім, Ганічавіцкім, Лунінцкім, Сталінскім раёнах.

За час летняга паездкі тэатр даў у калгасах тры шэфскія спектаклі і пяць канцэртаў. У асноўным паездка

тэатра па калгасах вобласці прайшла добра, калектыву дапамагалі ў арганізацыі яго працы. Аднак не абыйшлося і без халаднага, а сказаў бы, бюракратычнага стварэння з боку некаторых старшын калгасаў і раённых кіраўнікоў. Так, у Іванаўскім раёне па віне старшыні калгасаў «Зара камунізма» (г. Савенка) і «Чарвоная зорка» (г. Ходас) спектаклі былі сарваны.

Абслугоўванне вёскі летам — вялікая і патрабная справа. Нашы тэатры здолеюць ішча лепш, ішча з большай карысцю праводзіць гэтую работу, калі да іх працы праявіць сапраўдную цікавасць кіраўнікі калгасаў і раёнаў.

Наперадзе год вялікіх падзей, вялікіх здзісленняў. Уся працягваецца дастойна сустрэць XXII з'езд КПСС. Калектывы нашага тэатра да гэтага даты нарыхтоўку спектакляў да сучаснасці. У нашым репертуары гэтага года — новая п'еса маладога беларускага драматурга Я. Пасава «Чалавек за бартом» аб барацьбе з праціўленнем сектанцкіх уплываў у астрадое моладзі. Увагу калектыву прыцягнула п'еса В. Ладуршова «Нашадкі Івана Будзінава» аб далейшым развіцці калгаснага ладу. Тэатр працягне працу з беларускімі драматургамі над стварэннем арыгінальных твораў.

Творчыя работнікі тэатра абавязаліся дапамагчы Пінскаму народнаму тэатру, мастацкай самадзейнасці, універсітэту культуры.

Мастакі А. Гамла і В. Мудрогін аформілі два спектаклі ў Пінскім народным тэатры; заслужаны актывіст А. Логінаў і актывіст В. Андрэаў створылі драматычны калектыв у саўгасе «Брасцкі» і будучы кіраваць ім. У тым жа саўгасе загалічч музычнай часткі тэатра М. Русін стварыў хор і кіруе ім. Заслужаны актывіст М. Абрамаў, актывіст Ю. Уласаў дапамагалі калгаснай самадзейнасці.

Рэжысёры Ю. Арніншанаў, Г. Волкаў, актывісты А. Астрына, С. Нядошанка, Н. Ганчарніка актывна ўдзельнічаюць у працы ўніверсітэта культуры.

Увесь творчы калектыв імкнецца актывна ўдзельнічаць у грамадскім жыцці гарада і вобласці.

Тэатр імя Ленінскага камсамола Беларускай прыкладае ўсе намаганні, каб дастойна сустрэць XXII з'езд КПСС і творчыя дасягненні. Зроблена нямаала, але зробім ішча больш.

Л. ВАУЧЭЦКІ, дырэктар Брасцкага тэатра імя ЛКСМБ.

НА ўЗРОВЕНЬ ПАТРАБАВАННЯЎ ЧАСУ

Рэспубліканскі сход мастакоў

Цікавы кампазіцыйны матыў другой карціны І. Стасевіча «Перакрыжце Ангара», але яна ішча пазбаўлена мастацкай гармоніі і псіхалагічнай выразнасці характараў.

Недастаткова глыбокае ўвасабленне зместу ў адпаведнай яму форме — такі, на думку дакладчыка, недахоп у ішчавы сюжэтна-тэматычнай карціне І. Стасевіча «Сацыялістычнае абавязальнасць». Тут добра адчуваецца творчы атмасфера натхнёнага працы і раздум з тым падкрэсленай стацічнасцю і нязграбнасцю фігур, асектычнасцю ў малюнку і каларыце, невыразнасцю псіхалагічнага стану героюў зніжаюць жыццёнасць карціны, пазбаўляюць яе сапраўднай адухоўленасці. П. Нікіфаруў заўважае таксама, што ў некаторых творах таленавітага аўтара нагледзяцца нейкая наўмысленная пахмуранасць. У яго героюў застылы, сумныя твары, ім не халае шчыль чалавечых пачуццяў. Асабліва гэта прыкметна ў карціне «На кірмашы». Прычына тут, на думку дакладчыка, ва ўскладненасці фармальных пошукаў, у ігнараванні багацця прыроды і паўнакроўных фарбаў жыцця.

Паказчык сталасці

— На сучасным этапе развіцця савецкага мастацтва, — сказаў дакладчык П. Нікіфаруў, — паказчыкам ідэйна-мастацкай сталасці нашай творчасці з'яўляецца сюжэтна-тэматычная карціна на сучасную тэму, у якой адлюстравана працоўнае жыццё нашага народа. Большасць твораў на выстаўцы імяна на гэтую тэму.

П. Нікіфаруў маркуе, што на выстаўцы ёсць вельмі характэрныя сюжэтно-тэматычныя карціны пра сучасную сацыялістычную рэалінасць. Гэта кампазіцыі І. Стасевіча і М. Савіцкага. Крытык падрабязна спыняецца на іх змесце і форме.

Творчай энэргіяй прадстаўнікамі ўсіх жанраў выдзленчага мастацтва.

— На сучасным этапе развіцця савецкага мастацтва, — сказаў дакладчык П. Нікіфаруў, — паказчыкам ідэйна-мастацкай сталасці нашай творчасці з'яўляецца сюжэтна-тэматычная карціна на сучасную тэму, у якой адлюстравана працоўнае жыццё нашага народа. Большасць твораў на выстаўцы імяна на гэтую тэму.

— Сюжэтно-тэматычная скульптура займае ўсе большае месца ў творчасці нашых майстроў і моладзі, — гаворыць дакладчык па праблемама скульптуры А. Глебаў.

Ведер з Конга

Паміці Патрыса Лумумбы.

І каліна мая, і шымшына без лісця, без вету Кропкі агад чырвоны стражусы з марозных павет. І пачулі пад Мінскам, што з'ігнуў далаека, за светам, Цёняны скуры да самае светлай талы чалавек.

Не далі пакаваць. Тры аршыны на дол не адмераеш. Жвір, напалены сонцам, спывае праз пальцы мае: Сын Кітая, інамец і я, эсэсравец, Сыллем жменю за жменяй.

Курган пад нябёсы ўстае.

Ходзіць вецер пустаўняю дзікай і голай, Хвічым сіячана край расцягаць па бярвенну з яянца.

Замыкайся, Радзіма! Зачыняйся, Ангола! Не давайце праз межы правесці ні грама свінца.

Хай пустуюць наек аўтаматычныя дыскі, Каб і наша сэрца не ўзяў на прычэп Партугалскі прыбудуа ці той заваўняць бэльгіскі, Памі калоніі і служба паню — афіцёр.

Не схавалца забойцу пад фрак дыпламата, — Па мундзіру — жандар, па прадэфісі — кат. А па брыдак душы, як яго ні заві далакіна — Даг ці дог — мімаволі прамовішча — гад.

Помста здарыць дагоніць і пеша і конна. Свае добрыя скары народ спыжае. Сцягам волі асушыць паўстаўнае Конга — Горыч слёз, што зірнуць не даюць унога.

Максім ЛУЖАНІН.

Для выбаршчыкаў

Любіць рабочыя саўгаса «Бундзічы» мастацкую самадзейнасць Шаляўскага сельскага клуба. Самадзейныя актывы часта выступаюць не толькі ў родным саўгасе, але і ў суседніх. Днямі яны далі для выбаршчыкаў Рагоўскай выбарчай акругі № 138 Мінскага раёна цікавы канцэрт. Харысты праспявалі шмат песень савецкіх кампазітараў, удзельнікі танцавальнага гуртка выканалі «Лявоніху», «Польку» і іншыя танцы. Паказаны валакныя чумары, прачытаны вершы.

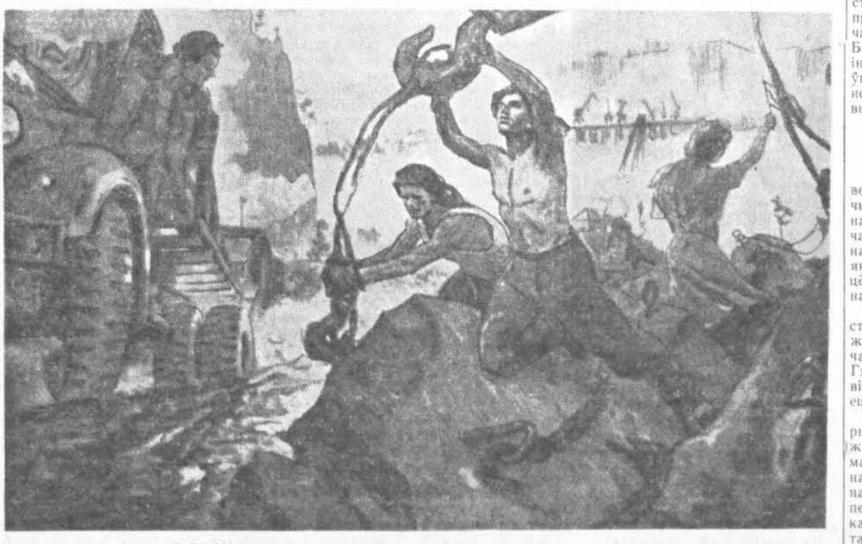
В. ЛЫЗО.

У вялікім такоі тэхнічнага кабінета пры Дому культуры Мінскага трактарнага завода размясціліся выбарчы ўчастак № 12 па выбарах у мясцовыя Саветы дэпутатаў працоўных.

Гэтымі днямі на ўчастку была праведзена канферэнцыя чытачоў на тэму «Сынюні абавязак», якую арганізавалі бібліятэкі Сталінскага раёна.

Удзельнікі канферэнцыі падзяліліся думкамі аб выхаванні маладога пакалення.

П. ЛАПТКА.

З РЭСПУБЛІКАНСКАЙ МАСТАЦКАЙ ВЫСТАВКІ І. СТАСЕВІЧА. Пакаршылі Падунскіх парогі.

Свірскія кантрасты

Хараша пагуляць у чаўне на зыбкіх халдах Свірскага возера. А зыбкі лепш у ціхі сонечны дзень (такіх многа было ў канцы лютлага) пацягчы на беразе, пазнаўшы на яго празрыстую гладзь.

І раптам забомкаюць званы ў касцёле. Злаецца, і сонца перастае гуляць сяскімі, і возера ўскаліцца пестымі хвалямі, і людзі, што прагуляюцца на беразе, стануць больш пахмурнымі. Дзе пазлезла ў іх тая ўсмішка? Быццам перад табой, як адан, на хвіліну паўстае з мінуўшчыны старая, сядная, набожная Свір. Мы выходзім на вуліцу. Там многа людзей. Якраз выхадны дзень. Хто на рынак ідзе, дзяды і бабункі — у касцёл, а хлопцы і дзяўчкі, узрушыўшы пад рукі, нібы сустракаючы вясну, ходзяць ад бібліятэкі да клуба.

Але ж клуб узвяс, як звычайна, зачынены. А моладзь, дык дзе больш людзей — там і яна. Глядзіш, хто-небудзь чырые за касцельную браму. Пытаешся ў рабочага мисовага саўгаса: «Наўжо там цікава?» «А дзе ж пазлезла, — адказвае ён, — трэба ж некалькі разоў прасвецці».

Так прасвечваюць вольны час у Свіры раз у месяц. Па запрашэнню арганізатара і закрытыяна сады прыязджае штомесіца з вёскі Канстанцінаўскага сёдня. У касцёл збіраюцца старыя. У нядзею, ды ў такі ясны сонечны дзень, асабліва няма чым заняцца хлопцам і дзяўчатам. Вос і ідуць у касцёл: хлопцы — пазнаёміцца з дзяўчатамі, што прыйшлі з вёскі, а дзяўчаты — таксама паказацца на вочы хлопцам.

Пасля скасавання раёна ў Свіры стала глуха. Палак культуры, які раней будавалі (узвалі мураваным сценамі і пакрылі блішчымі дахам), стаўшы нискочыны ўжо трэці год. Замест таго, каб завяршыць будаўніцтва, па распаўсюджэнню раённага начальства адсюль вывезлі ў Мядзель нават ленку. Абцялі спарша пабудавалі клуб у Мядзель, затым у Свіры. І вос цяльце стас раённы Свірскага гарсаюзавага Савета дзятлатаў працоўных залезаюцца, лезаюцца і сьветлага гадоў: «Прасьні раёныя выхадныя камітэты закончыць будаўніцтва гарсаюзавага лазні».

РАЗМОВА АБ ДРАМАТУРГІ

Цікава прайшлі чарговыя заняты, прысвечаныя драматургі М. Горькага, на тэатральным і музычным факультэтах Гомельскага ўніверсітэта мастацкага выхавання. Гэта была тэма сустрэча з самадзейнымі драматургамі Калініншчынага раёна.

Драматургі калектыву раённага Дома культуры паказалі праму М. Горькага «База Жалезнава». Асабліва цікава быў абмеркаваны драматургі раёна абласнога драмтэатра тав. Эльстон расказаў слушачам універсітэта аб п'есачы вялікага пісьменніка. Ён зрабіў крытычныя запісы, карысныя для маладога драматычнага калектыву.

Слушачы ўніверсітэта т. Лабачов, Праведны і многія іншыя адзначылі асобныя недахопы спектакля, пажадалі самадзейным арыстам творчых поспехаў.

Р. ЗАПЦАЎ.

Па п'есе М. Пагодзіна

Спектакль «Кветкі жыцця» па п'есе М. Пагодзіна паставіў Гомельскі абласны драматычны тэатр. У гадоўных ролях выступаюць заслужаныя артысты БССР М. Цурбакоў, артысты Р. Сувораў, С. Давыдаў, М. Квашына, А. Каміненка і інш. Паставіў спектакль рэжысёр Е. Батурын, афармленне мастака Е. Есафарав.

Гамлячаныя цёпла прымаюць новую работу свайго тэатра.

Цяпер гомельскія артысты рыхуюць спектакль па п'есач «Востраў Афродзіты» А. Парніса, «На дне» М. Горькага і «Той светлы шлях» А. Маўзона.

В. СЯМЕНАЎ.

клуба.» Раённы пазнаёміцца ў райвыканком. За гэты час абудавалі Палак культуры ў Мядзель, а на Свірскай, кажуць, Мінскі аблвыканком сродкаў не адпуская. Тым часам хто з мядзельскага начальства прыйдзе ў Свір — суніацца: «Наўжо вам у старым клубе месца мала?».

«Хто здароўя не скадуе, той ідзе ў клуб», — так кажуць цяпер у Свіры пра стары клуб. Там не толькі халады, як у ваўкаўні, а нават неспячэна. Надоечы аглядалі яго спецыялісты. «Можна, яшчэ трохі пацілець», — заклочылі яны. Ды і без спецыялістаў відаць — пацілець гаршаваныя каткі на гаршычы, столь зыбаецца, як паплавочы на вадзе.

А што ў клубе? Былі трубы для духовага аркестра, ды і тыя загадчык Мядзельскага раённага аддзела культуры Ул. Казакевіч распарадзіўся забарыць у Мядзель, хоць там ужо быў асабны камплект.

— У Мядзель начальства, а ў Свіры для каго іграць? Нават шафу з люстрам — і тую перавёў Казакевіч у раённы аддзел культуры. Хоць пабуй за дарогу люстра, але ж перавёў. Меўся і апошні тэлевізар з клуба ўзяць, ды не далі яму.

Раней свірскі клуб славіўся добрым калектывам мастацкай самадзейнасці. Цяпер таксама ў клубе лічача харавыя, драматычны і танцавальны гурты, але ж моладзь частуючы адной і той жа праграмай: кіно—танцы, танцы—кіно.

Свір у Мядзель, можна сказаць, цяпер на правах пасынка. І таго раён. Пасынка хоць на свята, ды частуючы прагом. Свір і гэтага не бачыць. Напрыклад, у Мядзель прыязджаюць артысты з Мінска, а ў Свір быццам дарога ім перакрыта. Быў раённы цэнтр — амаль кожны месяц наведвалі. Цяпер ні разу.

Ніхто не абяе, каб у Свіры жыло вяселье, каб гучней спявала песні моладзь. У гарадскім пасёлку стала не толькі зацішна, але і сумна.

— Культурна-масавая работа... — разводзіць рукамі старшыня гарсаюзавага Савета тав. Саўко. — Хто яго ведае, што тут рабіць. Вончуняма, Калі б што з раёна паказвалі. А то прыедзе да нас з Мядзеля які таварыш — адначыць камандзіроўку: калі на легкавушчы, дык і матор не заглушае... і айда хутчэй дадому.

Хто толькі не адзначае камандзіроўку з мядзельскага начальства ў Свіры. Бывае тут і першы сакратар Мядзельскага райкома камсамола В. Храбрыцкі. Чые, як бамжаюць званы ў касцёле, бачыць, як моладзь снуоўдаецца ля касцельнай агарожы. Але нікога з райкома камсамола не цікавіць, як у Свіры змагаюцца з разлічным шэрашальствам.

Пасля службы на флоте Чэслаў Лапата вярнуўся ў Свір і пайшоў працаваць на прамкамбінат краўцом. Ён добра шые. І сам хлопец — хоць партызт з яго шмат. Сціплы, разумны.

Пасля заканчэння Марціна-Горскага Мядзельскі раён.

ПА СЛЯДАХ НАШЫХ ВYSTУПЛЕННЯЎ

«Рэклама без рэкламы»

М. Пелівец у артыкуле «Рэклама без рэкламы» (102 нумар нашай газеты за мінулы год) крытыкаваў болейшэ «На зранках Беларусі» за няўдалую і некаваліфікаваную прапаганду кіно.

Галоўны ўпраўленне кінафікацыі і кінарэжысура Міністэрства культуры БССР абмеркавала артыкул на адкрытым партыйным сходзе.

Намеснік начальніка ўпраўлення тав. Ф. Бізюк павелічыў рэдакцыю аб захадах па паліпшыні выдання біюлетня. Яго выпускі будуць выходзіць спецаасобна. Понач з анатацыямі на новыя фільмы ў іх будучы пастаўлена змяшчэння творчыя партызты выдатных савецкіх акцёраў, рэжысёраў, апэратэраў, сцэнарыстаў, мастакоў, песні з новых кінафільмаў, інфармацыя аб новых савецкай і замежнай кіно.

У 84 нумары нашай газеты за мінулы год быў змяшчаны артыкул Л. Івановай «Рэкламай кіно пагарджаць нельга». У ім крытыкавалася дрэнная рэклама кінафільмаў у Гродзенскай вобласці.

Начальнік Гродзенскага абласнога ўпраўлення культуры тав. С. Пронька павелічыў рэдакцыю, што для паліпшыні рэкламы прыняты пэўныя захады. Абласны кантора кінарэжысура выпуская інструментарый афішы, папашана змяшчэння афармленне кінатэатраў у раённых цэнтрах і г. д. Для стацыйнара сельскіх кінастановак зроблена дадаткова 400 рэкламных шчыткаў.

У сталіцы Беларусі выступілі філарманічны дуквы аркестр Мінскага ўніверсітэта (ЗША). Гэты аркестр, якім кіруе буйнейшы дырыжор Уільям Рэзэл, — лепшы і найбольш вядомы ў Амерыцы. Яго родзішці праграм сімфанічнай і папулярнай музыкі, якую выконвае аркестр, значнае месца займаюць творы Глінкі, Рымскага - Корсакава, Пракоф'ева, Шастаковіча, а таксама амерыканскіх аўтараў — Гулда, Кростона, Бенінта.

У Мінску нямячальнага гастроля інструментальнага трыо з Федэратыўнай Рэспублікі Германія. У яго складзе прафесар музычнай акадэміі п'юночна-заходняй Германія — піяніст Кнард Хансен, прафесары вышэйшай музычнай школы ў Гамбургу — скарпач Эрхт Трэйстэр.

П. Нікіфарав мяркуе, што на выстаўцы амаль няма партызтаў, аўтары якіх выходзілі з межы выдатковай зямлі або павярхоўных фатаграфічных адлюстраванняў. Аднак дэкладчык вылучае як адзін з лепшых на выстаўцы «Партызт мастака М. Савіцкага. Вонкава ён вельмі прости. Ніякай наўмыснай кампазіцыі, Пона, выраз твора, каларыя пабудавана — усё служыць раскрыццю дзюшэнага стану творцы. Партызт хоць і не прэтэндуе на вялікае абатульненне (у значнай меры ён камерны па тэме), аднак вырашаны ўдумліва, сур'ёзна.

У другой дэкадзе месяца аматары вальнага мастацтва пазнаёміцца з канцэртнай творчасцю вядучага саліста Беларускага дзяржаўнага тэатра оперы і балету Васіля Ганчарніка. Ён уключыў у праграму ўвайшоў сольнага канцэртнага творы беларускіх, савецкіх, рускіх і зарубажных аўтараў.

Новыя спектаклі паказуць тэатры Мінска. Прэм'еру балету «Казка пра мёртвую царэўню і сем багатыроў», створанага па казцы Пушкіна, рыхтуе балетны калектыв опернага тэатра. Купалаўшчы паказуць новыя спектаклі па п'есе А. Макаенкі і «Лявоніха на арбіце». У рускім драматычным тэатры адбудзецца прэм'ера спектакля па п'есе А. Арбузава «Дванаццатая гадзіна».

та тэхнікума харчовай прамысловасці прыехаў на працу ў Свір камсамола Ніна Пакашчыка. З перамога паўзірку захаваў у дзюшэну Чэслаў Падружыцкі кожны часу, уводзі адно аднаго і надумалі пажаніцца. Але набожны банкі Чэслава супраць таго, каб у яго была за жонку камсамола.

Амаль кожны месяц, калі ў Свір наяджае сёндз з Канстанцінава, у касцёле вячэаюцца маладыя пары. А восць пасля скасавання раёна ў Свіры не абдылося амаль ні аднаго камсамолаўскага вяселья.

— Няма каму арганізаваць, — скарыдзіла камсамолаўка. У Свіры, як у забытым закутку. І ў наваколных вёсках занябавілі культурна-масавую і выхавальную работу. Нават загадчыца Варашыцкаўскага клуба Яўгена Семаноўкі, калі стала культурнікам, удзельнічалі ў касцёле, а ўвечары працавала ў клубе. Аб гэтым ведаюць у раённы аддзел культуры, але ж Семаноўкі і цяпер на ранейшай пасадзе. Што ж можна чакаць ад такога «культурнікі»?

І яшчэ кантраст. Быў раён у Свіры — балытца называлася раённай, цяпер — участковай. Як раней лячылі ў балытцы 75 чалавек, так і цяпер лечыць. Быў раён — прапашала дзюшэну урачова, цяпер — тры. Далішо да таго, што са Свірскай балытцы забралі ў Мядзель новую машыну хуткай дапамогі. Узаман далі старо, разбітое, у якой нават здароўе вазіць нельга.

Ужо трэці год няма Свірскага раёна. На географічнай карце не стада адміністрацыйнага цэнтра. Не стала раёна — людзі пабагачелі на жыллёвую плошчу. Створаны лепшыя ўмовы, каб рабыць, служачыя вясёлка больш чыталі кнігі, вучыліся, карыся на адпачыванні. Калі 30 сем'яў Свіры маюць свае тэлевізары, глядзіць перадачы з Мінска. За гэтыя гады значна пабагачелі наваколныя калгасы. Здавалася б, што ўсё гэта будзе спрыяць паліпшыні культурна-масавай работы. Аднак з-за слабасці яе ў Свіры актыўназавалі служкі божыя. Яны дамагаюцца аднавіць пастаяннае маленне ў касцёле. Ды гэта і не дзіва. У Свіры рэдка хто выступае з цікавымі лекцыямі і дэкладамі на антырэлігійныя тэмы, а калі і праводзіцца такіх мерапрыемстваў, то для неверуючых. Дасціпнае слова атрыстаў не мае прыцэлу.

Свірскай кантрасты. Злаецца, яны павінны былі б устрыжываць кіруючы работнікаў раёна. А восць мы сустрэліся з першым сакратаром Мядзельскага райкома партыі тав. Астапавіч і расказалі яму пра тое, што ўбачылі ў Свіры. Ён з алімпійскім спакоям адказаў:

— Што ж, раней жывей было. Цяпер Свір — глухі закутак... Глухі закутак... Там жывуць нашы працавітыя савецкія людзі. Яны змагаюцца за ўмацаванне калгасу, дабываюць пра тое, каб вяселье гучалі песні моладзі, каб зноўку мелодыю савецкіх галасоў не заглушаў панялае бомжанне касцельных звановаў. Гэтыя харошыя людзі заслужылі, каб пра іх больш абдалі партыйныя, камсамолаўскія і прафсаюзнае арганізацыі.

М. ГРОДНЕЎ.

НАЎЗРОВЕНЬ ПАТРАБАВАННЯЎ ЧАСУ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

А. Волкаў і С. Герус адзначылі поспехі маладых графікаў А. Кашукі, І. Немага, Л. Асецкага і П. Раманоўскага. Серыя лінагравюр Асецкага, на думку С. Геруса, пакадае сур'ёзнае ўражанне. Ён разглядае таксама лісты маладога графіка «З гудком», «Падзел зямлі» і «Кастрычніцкі дні на Беларусі». Апошні з іх ён лічыць асабліва ўдалым, выразным па зместу і сюжэту. Прамоўца робіць запавяці мастаку па майстэрству.

Свае думкі пра графіку выказаў ў Э. Эйман (Масква). Асабліва, сказаў ён, мне спадабаліся некалькі лістоў з серыі Асецкага. Яго творы змяшчалі выразнае і цікавае ўражанне графіка Ю. Тышкевіча. Яго праца «Сонечныя дні» і каларыя лінагравюра «Думкі» — спецаасобна гарызантальная кампазіцыя, трына вырашана па колеру. Прамоўца выказаў пажаданне, каб у творах беларускай графікі больш магліна загучаць вобраз нашага сучасніка. Ён параіў глыбей цікавіцца рознай тэхнікай эстампа. Ён скарпач, але яна ксілаграфію, афарту. Варта арганізаваць у Мінску эстампную эксперыментальную майстэрню.

— Сюжэтная-тэматычная станкова графіка, — адзначыў А. Волкаў, — павінна стаць адным з вядучых жанраў. Яе поспехі вызначаюць узровень графікі. Вядома, сюжэтная-тэматычныя лісты прад'являюць да мастака вялікія ідэяна-эстэтычныя запатрабаванні, вымагаюць глыбіні думкі, майстэрства кампазіцыі і дакладнасці малюнка. Выразны малюнак — аснова графікі. Між тым, на выстаўцы многа работ нешчырных іменна па малюнку. А ў сюжэтная-тэматычнай графіцы пры належнай дасканаласці можна не толькі раскрыць складаны характар чалавека, але і паказаць разнастайныя ўзаемаадносіны людзей.

З некаторымі думкамі асноўных дэкладчыў па сюжэтная-тэматычнай творчасці пазнаёмілі Н. Воранаў, Я. Красоўскі, А. Малішэўскі, А. Шыбінеў і іншыя прамоўцы.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

У выступленні А. Малішэўскага былі выказаны дэкоры ў адрас літэратуры і газет. «Літэратура і мастацтва», які слаба, а часам і павярхоўна, абсвятляе карысныя праблемы вылучаючага мастацтва Савецкай Беларусі.

З РЭСПУБЛІКАНСКАЙ МАСТАЦКАЙ ВYSTАЎКІ. С. СЕЛІХАНАЎ. Горны майстар Дзвянка.

«Партызт мастака» М. Савіцкага станаўча ацанілі З. Азгур і Д. Суслэў. Гэта работа высокай класа. Я лепшага партызта на выстаўцы не бачу, — сказаў З. Азгур. Твор зрабіў моцнае ўражанне жывапіснай трынажурнай, псіхалагічнай выразнасцю, дакладнасцю кампазіцыі, дасканаласцю форм, глыбіня думкі. Есць на выстаўцы партызты з лепшым малюнкам, багацейшым па колеру, але па зместу і жывапіснай культуры яе дамноўчае становішча ў экспазіцыі відэаювае.

А. Волкаў спыніўся на партызце жанры ў графіцы, які прадстаўлены на выстаўцы ўвогуле не багата. Літэрацыйныя творы, дэкладчык адзначае прыкметнае імя некалькіх аўтараў знайсці вонкавае падабенства без аналізу ўнутранага, дзюшэнага стану героя. Ён заклікае да большай астрыі думкі і псіхалагічнай выразнасці ў партызтах, да больш уауымляюча іх кампазіцыйнага вырашэння.

А. Волкаў спыніўся на партызце жанры ў графіцы, які прадстаўлены на выстаўцы ўвогуле не багата. Літэрацыйныя творы, дэкладчык адзначае прыкметнае імя некалькіх аўтараў знайсці вонкавае падабенства без аналізу ўнутранага, дзюшэнага стану героя. Ён заклікае да большай астрыі думкі і псіхалагічнай выразнасці ў партызтах, да больш уауымляюча іх кампазіцыйнага вырашэння.

А. Волкаў спыніўся на партызце жанры ў графіцы, які прадстаўлены на выстаўцы ўвогуле не багата. Літэрацыйныя творы, дэкладчык адзначае прыкметнае імя некалькіх аўтараў знайсці вонкавае падабенства без аналізу ўнутранага, дзюшэнага стану героя. Ён заклікае да большай астрыі думкі і псіхалагічнай выразнасці ў партызтах, да больш уауымляюча іх кампазіцыйнага вырашэння.

А. Волкаў спыніўся на партызце жанры ў графіцы, які прадстаўлены на выстаўцы ўвогуле не багата. Літэрацыйныя творы, дэкладчык адзначае прыкметнае імя некалькіх аўтараў знайсці вонкавае падабенства без аналізу ўнутранага, дзюшэнага стану героя. Ён заклікае да большай астрыі думкі і псіхалагічнай выразнасці ў партызтах, да больш уауымляюча іх кампазіцыйнага вырашэння.

А. Волкаў спыніўся на партызце жанры ў графіцы, які прадстаўлены на выстаўцы ўвогуле не багата. Літэрацыйныя творы, дэкладчык адзначае прыкметнае імя некалькіх аўтараў знайсці вонкавае падабенства без аналізу ўнутранага, дзюшэнага стану героя. Ён заклікае да большай астрыі думкі і псіхалагічнай выразнасці ў партызтах, да больш уауымляюча іх кампазіцыйнага вырашэння.

А. Волкаў спыніўся на партызце жанры ў графіцы, які прадстаўлены на выстаўцы ўвогуле не багата. Літэрацыйныя творы, дэкладчык адзначае прыкметнае імя некалькіх аўтараў знайсці вонкавае падабенства без аналізу ўнутранага, дзюшэнага стану героя. Ён заклікае да большай астрыі думкі і псіхалагічнай выразнасці ў партызтах, да больш уауымляюча іх кампазіцыйнага вырашэння.

А. Волкаў спыніўся на партызце жанры ў графіцы, які прадстаўлены на выстаўцы ўвогуле не багата. Літэрацыйныя творы, дэкладчык адзначае прыкметнае імя некалькіх аўтараў знайсці вонкавае падабенства без аналізу ўнутранага, дзюшэнага стану героя. Ён заклікае да большай астрыі думкі і псіхалагічнай выразнасці ў партызтах, да больш уауымляюча іх кампазіцыйнага вырашэння.

А. Волкаў спыніўся на партызце жанры ў графіцы, які прадстаўлены на выстаўцы ўвогуле не багата. Літэрацыйныя творы, дэкладчык адзначае прыкметнае імя некалькіх аўтараў знайсці вонкавае падабенства без аналізу ўнутранага, дзюшэнага стану героя. Ён заклікае да большай астрыі думкі і псіхалагічнай выразнас

